

Ziekte van Bowen, Morbus Bowen

Wat is het?

De ziekte van Bowen (meestal aangeduid met de Latijnse naam: morbus Bowen) is een afwijking waarbij zich zeer oppervlakkig in de huid afwijkende cellen bevinden. Het wordt beschouwd als het laatste stadium vóór huidkanker.

Daarom wordt morbus Bowen ook wel plaveiselcelcarcinoom in situ genoemd, vrij te vertalen als plaveiselcelcarcinoom in-de-dop. Overigens breidt de afwijking zich vaak eerst oppervlakkig uit en kan het lang duren voordat uit een morbus Bowen echt huidkanker ontstaat.

Hoe ziet het er uit?

Morbus Bowen ziet er uit als een rood, vaak iets schilferend plekje, dat vrij scherp van de gezonde huid afgegrensd is. Het wordt aanvankelijk vaak aangezien voor een eczeemplekje. Ook kan de morbus Bowen sterk lijken op een oppervlakkig groeiend basaalcelcarcinoom. Meestal geeft een Bowen geen klachten van jeuk of pijn. Ze worden vooral gezien op delen van de huid die regelmatig aan de zon zijn blootgesteld, zoals de handen, onderarmen en het gelaat.

Hoe wordt het behandeld?

Omdat de afwijkende cellen zeer oppervlakkig gelegen zijn is een eenvoudige vries-behandeling met vloeibare stikstof voldoende. Een alternatief is een korte behandeling met

fluorouracil crème. Ook fotodynamische therapie is geschikt om de ziekte van Bowen te behandelen. Bij deze behandeling worden de afwijkende cellen met een speciale crème gevoelig gemaakt voor zichtbaar licht. Vervolgens vindt belichting plaats waardoor de cellen afsterven en de ziekte van Bowen wordt opgeruimd.

Wanneer er bij de arts enige twijfel bestaat of er mogelijk toch van een begin van huidkanker sprake kan zijn heeft het operatief weghalen de voorkeur.

Wat zijn de vooruitzichten?

Zoals gezegd is de behandeling van morbus Bowen eenvoudig. De meeste dermatologen zullen adviseren de huid jaarlijks te laten screenen door de huis- of huidarts op morbus Bowen en andere huidbeschadigingen.